

„Jyllandsposten“, skrev i den Anledning, at hele vort Militærvæsen var Gøgl og Humbug. Men jeg vil rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Naar man nu tager disse Batailloner bort fra Aarhus, forekommer det mig, at Aarhus Kommune har, om ikke et juridisk, saa i alt Fald et moralsk Krav paa at faa Erstatning derfor. Der staar nemlig i de Kontrakter, Krigsbestyrelsen har indgaaet med Aarhus Kommune, at hvis man flytter Militæret bort fra Aarhus, vil Krigsbestyrelsen interessere sig hos Lovgivningsmagten for, at der kan ydes en passende Erstatning. Nu vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister, hvad han har tænkt sig om denne Sag, om han saadan uden videre vil drage disse 2 Batailloner bort fra Aarhus uden at yde nogen Erstatning. Det forekommer mig, det er hans Pligt at søge at skaffe Aarhus Kommune Erstatning for de Tab, den lider ved, at disse Batailloner drages bort fra Byen.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende Hærens Forsyning med Heste. Det viser sig efter de Oplysninger, vi have faaet, at der sidste Aar er indkøbt 299 Heste i Danmark for en Gennemsnitspris af 739 Kr., og der er købt 146 Heste i Udlandet, navnlig i Irland, for en Gennemsnitspris af 834 Kr. De udenlandske Heste koste altsaa lidt over 95 Kr. mere pr. Stk. i Indkøb, end tilsvarende Heste vilde koste i Danmark. Hvis man havde købt samtlige Heste i Danmark, kunde man paa dette Punkt have sparet et Beløb af omtrent 14,000 Kr. Jeg har altid været en Modstander af, at Hæren skulde forsyne sig med Heste fra Udlandet, og i den Henseende har jeg tidligere haft den Glæde og Ære, at den nuværende højtærede Forsvarsminister har staaet ved min Side. Der er ingen, der saa tappert har forsvaret den danske Hest, der er ingen, der saa standhaftigt har krævet, at Hæren skulde købe sine Heste i Indlandet, som netop den nuværende Forsvarsminister. Han har været en af de ivrigste og tapreste til at stille dette Krav. Det yar, saa længe Krigsministrene vare Højremænd. Men nu er den højtærede Forsvarsminister paa dette Punkt som paa saa mange andre netop vandret over i Højres Spor, og nu fortsætter han Indkøbet af Heste i Udlandet. Om dette Spørgsmaal har „Hippologisk Tidsskrift“ udtalt sig, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af, hvad dette Tidsskrift siger om denne Sag. Det hedder: „Dette er et meget for-

nuftigt Forslag, som fortjener al mulig Støtte, fordi dette Opkøb meget vel kan realiseres, og naar Remontekommissionens Formand udtaler, at Rytteri-Remonterne ikke kunne købes her i Landet, er hertil kun at sige, at denne Udtalelse er ganske urigtig. Ganske vist er det saa, at selv den 2den Klasses irske Remonte, som den svejtsiske, danske og flere andre Landes Remontekommissioner indkøbe, er nok saa god som den Rytteri-Remonte, man er henvist til at købe her i Landet, men vore danske Heste ere dog ingenlunde daarligere, end at de kunne anvendes, og det vilde derfor være betimeligt at forbyde de Ekspeditioner, som nu finde Sted til Irland, og som nærmest maa karakteriseres som Lystrejser“. Det er en varm Tilslutning, der her fra bestekyndig Side gives Socialdemokraternes Forslag. Hvis det virkelig er nødvendigt, at Hæren skal forsyne sig med Heste udenfor Landets egne Grænser, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om man ikke f. Eks. kunde købe islandske Heste. Det er jo stærke og udholdende Dyr. De ere meget nøjsomme, og de kunne blive meget gamle. I 30 til 40 Aar kan man ride paa dem (Munterhed). Ja, man ler nok ad det, men jeg tror, at naar man først har vænnet sig til det Syn, vil man ikke finde noget latterligt eller mærkeligt deri, og disse islandske Heste kunne købes for en ren Bagatel i Sammenligning med det, man maa give for Irlænderne. Saadan en Hest kan købes for 150 à 200 Kr., og de ere nøjsomme at fodre, saa her kunde spares store Penge. Naar de i Hæren absolut skulle have fremmede Heste at ride paa, lad dem saa faa Islændere, ligesom Grænsegendarmeriet, der er vel fornøjet med dem.

En anden Side af denne Sag fortjener ogsaa at fremhæves. Ogsaa paa anden Maade har Krigsministeriet søgt ved Hjælp af udenlandsk Blod at skaffe sig Remonter til Hæren, idet det har indkøbt Bedækningshingste. Det havde ventet sig at faa gode Remonter efter dem, men om dette Spørgsmaal udtaler „Hippologisk Tidsskrift“ bl. a., at hvis vi skulle naa til at faa en god Remonteavl her i Danmark, vil en af de første Betingelser være, at „Krigsbestyrelsen naturligvis maa sælge sine i dyre Domme indkøbte Fuldblodsbeskelere“. „Dette vil selvfølgelig give Tab. Enkelte af disse Beskelere have kostet ca. 15,000 Kr., og neppe nogen af dem kan sælges til over 500 Kr. Stykket; men man maa hellere tage Tabet paa en Gang“. Hvis dette er